

Sygn. akt II Ca 287/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSA w SO Arkadiusz Lisiecki
Sędziowie	SSO Dorota Krawczyk SSR del. Mariusz Kubiczek (spr.)
Protokolant	st. sekr. sąd. Anna Owczarska

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa J. K.

przeciwko P. K.

o zmianę orzeczenia w zakresie alimentów - podwyższenie alimentów

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 15 lutego 2017 roku, sygn. akt III RC 240/16

1. obie apelacje oddala;
2. koszty procesu między stronami za instancję odwoławczą wzajemnie znosi.

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki

SSO Dorota Krawczyk SSR del. Mariusz Kubiczek

Sygn. akt II Ca 287/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 15 lutego 2017r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. po rozpoznaniu sprawy z powództwa J. K. przeciwko P. K. o zmianę orzeczenia w zakresie alimentów- podwyższenie alimentów :

1/ alimenty od pozwanego P. K. na rzecz powódki J. K. ostatnio ustalone ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Wieluniu w dniu 19 sierpnia 2014 roku, w sprawie sygn. akt III RC 167/14 w kwocie po 1.000 złotych miesięcznie podwyższył do kwoty po 1.200 (tysiąc dwieście) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 6 maja 2016 roku, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z należności, płatne powódce J. K., pozostawiając bez zmian pozostałe dotychczasowe warunki płatności,

2/ oddalił powództwo w pozostałej części,

3/ nie obciążył pozwanego P. K. nieuiszczonymi kosztami sądowymi od uwzględnionej części powództwa, które przejął na rachunek Skarbu Państwa,

4/ nie obciążył powódki nieuiszczonymi kosztami sądowymi od oddalonej części powództwa, które przejął na rachunek Skarbu Państwa,

5/ zniósł wzajemnie koszty procesu między stronami,

6/ nadał wyrokowi w punkcie pierwszym rygor natychmiastowej wykonalności.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego:

Pozwem z dnia 6 maja 2016 r. małoletnia J. K., reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową A. N., wniosła o podwyższenie alimentów od ojca P. K. po raz ostatni ustalonych ugodą sądową zawartą 19 sierpnia 2014 r. przed Sądem Rejonowym w Wieluniu w sprawie III RC 17/14 z kwoty po 1.000 zł do kwoty po 3.000 zł miesięcznie, płatną do 10-go dnia każdego miesiąca do rąk matki powódki A. N. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia wymagalności roszczenia.

W uzasadnieniu pozwu przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki podniosła, iż obecnie J. uczęszcza do II klasy liceum ogólnokształcącego poza miejscem zamieszkania matki. W związku z tym małoletnia od poniedziałku do piątku zamieszkuje w bursie szkolnej, co generuje koszty z opłaceniem lokum oraz dojazdami. Jej przedstawicielka ustawowa jest obecnie osobą bezrobotną, a koszty utrzymania małoletniej ponosi obecny mąż jej matki. Podniesiono, że koszt utrzymania małoletniej powódki to kwota 5.000 złotych miesięcznie. Wskazano, że pozwany wieździe dostatanie życie w (...) uzyskując wynagrodzenie nie mniejsze niż 23.556,56 złotych miesięcznie.

W odpowiedzi na pozew, pismem z dnia 02 listopada 2016 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu pozwany podniósł, że nie nastąpiła istotna zmiana stosunków od ostatnio zawartej ugody sądowej w przedmiocie alimentów na rzecz małoletniej. Nie uległ zmianie koszt utrzymania małoletniej ani możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego.

W toku postępowania J. K. uzyskała pełnoletniość. J. K., urodzona (...) we W. jest córką P. K. i A. N..

Wyrokiem z dnia 06 lutego 2004 roku Sąd Okręgowy we Wrocławiu w sprawie sygn. akt XIII RC 2015/03 określił udział P. K. w kosztach utrzymania J. K. na kwotę po 600 złotych miesięcznie płatna do rąk A. K. (obecnie N.) do dnia 10 każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w wypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat począwszy od daty uprawomocnienia się przedmiotowego orzeczenia.

W dniu 19 sierpnia 2014 roku przed Sądem Rejonowym w Wieluniu w sprawie sygn. akt III RC 167/14 doszło do zawarcia ugody pomiędzy pozwanym a matką powódki na mocy, której płaci on na rzecz córki 1000 złotych alimentów miesięcznie.

Wówczas jeszcze małoletnia J. K. ukończyła gimnazjum i miała rozpocząć naukę w I klasie liceum ogólnokształcącego. Koszt miesięczny wyżywienia powódki stanowił 300 zł, a koszt kosmetyków, środków higienicznych i leków na wypadające włosy 200 zł miesięcznie. Była zdrowa, nie wymagała specjalistycznego leczenia. J. K. mieszkała u babki ojczystej J. P., która postanowieniem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z 29 września 2015 r. w sprawie III Nsm 137/15 została ustanowiona dla powódki rodziną zastępczą. Zakupila ona na rzecz powódki podręczniki szkolne. Koszty utrzymania domu, w którym mieszkała J. K. wynosiły 500 zł miesięcznie oraz dodatkowy koszt stanowił 1000 zł na opał w sezonie grzewczym.

Pozwany mieszkał w (...). Podczas przyjazdu w sierpniu 2014 r. do Polski zrobił zakupy odzieżowe na rzecz powódki. Do momentu zawarcia ugody w sierpniu 2014 r. płacił na rzecz J. K. dobrowolnie alimenty w podwyższonej kwocie 800 zł miesięcznie.

Matka powódki A. N. mieszkała wspólnie z mężem w W.. Uzyskiwała wynagrodzenie za pracę w kwocie 2300 zł netto miesięcznie. Płaciła na rzecz powódki dobrowolne alimenty w kwocie 300 zł miesięcznie, jak również czyniła na jej rzecz dodatkowe zakupy w postaci odzieży.

J. P. dokładała wówczas do utrzymania J. K. kwoty po 300 – 400 zł miesięcznie. Uzyskiwała ona świadczenie w wysokości 660 zł miesięcznie z tytułu prowadzenia rodziny zastępczej.

Obecnie J. K. jest zameldowana na pobyt czasowy do 25 czerwca 2017 roku w bursie szkolnej. Miesięczny koszt zamieszkania w niej powódki wraz z wyżywieniem w postaci śniadań, obiadów i kolacji to kwota ok. 300 złotych. Zamieszkuje w niej z uwagi na kontynuowanie nauki w (...) Liceum Ogólnokształcącego w P. Na weekendy oraz dni wolne od nauki jeździ do matki do W.. Koszt biletu autobusowego na trasie P. – W. wynosi 20 zł. Zdarza się, że matka powódki odwozi ją do P. wykładając wówczas na koszt paliwa 70 – 80 zł jednorazowo. J. K. uczęszcza na korepetycje z języka angielskiego i matematyki, co stanowi koszt 400 – 450 zł miesięcznie. Zakup podręczników to był wydatek 600 zł. Powódka uczestniczyła w wycieczce szkolnej do K., której koszt wyniósł 600 zł. Wyjeżdża również na wypoczynek letni oraz wycieczki weekendowe z matką i jej mężem. Ponadto powódka raz w miesiącu wyjeżdża na weekend do W. do chłopaka, z którym pozostaje w związku. Dostaje wówczas od matki na wydatki związane z wyjazdem kwotę 200 – 300 zł jednorazowo.

A. K. pracuje od dwóch miesięcy jako administrator nieruchomości w przedsiębiorstwie komunalnym. Uzyskuje z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 1.900 zł netto miesięcznie. W 2015 r. uzyskała dochód 19.135,12 zł. Jest właścicielką mieszkania we W. o pow. 45 m², które wynajmuje obcym osobom. Uzyskuje z tego tytułu po odliczeniu raty kredytu i kosztów utrzymania lokalu dochód w kwocie 600 zł miesięcznie. Umową z dnia 29 lutego 2016 r. oddała lokal w używanie mężowi. Mieszka wspólnie z mężem w domu, który stanowi jego własność. Na koszty związane z jego utrzymaniem składają się opłata za energię elektryczną w kwocie 500 zł na dwa miesiące, opał - przeszło 100 zł miesięcznie, woda - 120 zł miesięcznie, wywóz nieczystości – 40 zł miesięcznie, gaz – ok. 50 zł miesięcznie. Mąż A. N. jest z zawodu lekarzem. Uzyskuje wynagrodzenie za pracę w wysokości ok. 15 tys. zł miesięcznie. Łoży na utrzymanie A. N., jak również dokłada środki na utrzymanie powódki.

Pozwany jest z zawodu geodetą. Mieszka w (...) wspólnie z żoną i ich 6-letnią córką. Z dniem 29 czerwca 2014 r. P. K. wypowiedział umowę o pracę ze stanowiska geodety. Obecnie pracuje u innego pracodawcy. W okresie od lipca 2015 r. do 30 czerwca 2016 r. uzyskał płatność w wysokości 27.397 \$.

Ponoszą opłatę za energię elektryczną w kwocie 391,50 \$ co dwa miesiące, za zużycie gazu kwotę 248,95 \$ na kwartał. Pozwany opłaca Internet i telefon komórkowy za kwotę 271,55 \$ miesięcznie.

P. K. nie utrzymuje kontaktów z powódką, nie partycypuje w kosztach jej utrzymania ponad ustalone ugodą alimenty. Żona pozwanego pracuje.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy przyjął, że powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Podstawą żądania powództwa jest treść art. 138 k.r.o., zgodnie z którą w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zakres tego obowiązku wyznacza regulacja art. 135 k.r.o. stosownie, do której wysokość alimentów zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od możliwości zarobkowej i majątkowej zobowiązanego.

Podwyższenie alimentów następuje wówczas, gdy zwiększeniu uległy potrzeby uprawnionego lub gdy doszło do polepszenia się sytuacji finansowej, a co za tym idzie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego.

W przedmiotowej sprawie, w ocenie Sądu, doszło do zmiany stosunków po stronie uprawnionej do alimentacji.

Po raz ostatni alimenty od P. K. na rzecz jego córki J. K. ustalone zostały w ramach ugody sądowej 19 sierpnia 2014. Od tego momentu upłynął okres ok. 2,5 roku. Powódka uzyskała pełnoletniość, znajduje się obecnie w klasie maturalnej i przygotowuje się do zdania egzaminu dojrzałości. Wzrosły jej potrzeby edukacyjne, również poprzez to, że uczęszcza na dodatkowo płatne korepetycje z języka angielskiego i matematyki, których koszt to od 400 do 450 zł miesięcznie. Wzrosły również w naturalny sposób wraz ze wzrostem potrzeby żywieniowe powódki, które przekładają się na wzrost potrzeb utrzymania.

Odnosnie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego nie zmieniły się one. P. K. pracuje i osiąga dochód. Jak wynika z zeznania podatkowego uzyskał od lipca 2015 r. do 30 czerwca 2016 r. płacę w wysokości 27.397 \$. Według kursu walutowego NBP na dzień 15 lutego 2017 r. dolar australijski do polskich złotych pozostaje w stosunku 3,1322. Roczny dochód pozwanego wynosi więc w przeliczeniu 85.812,88 zł, co daje miesięcznie kwotę 7.151,07 zł. Oczywiście uwzględnić należy, iż pozwany ponosi również wyższe koszty utrzymania mieszkając w A., nie przystające do warunków życia w Polsce. Sąd uwzględnił również, że P. K. ma na utrzymaniu drugą 6-letnią córkę.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, należało podwyższyć alimenty od pozwanego na rzecz powódki z kwoty po 1.000 zł do kwoty po 1.200 zł miesięcznie. Kwota taka jest adekwatna zarówno do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej jak i możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego. Stanowi również realizację prawa do równej stopy życiowej dzieci i rodziców. W pozostałym zakresie to również matka uprawnionej zobowiązana jest do łożenia na jej utrzymanie.

W pozostałym zakresie należało oddalić powództwo jako nieuzasadnione i wygórowane wobec usprawiedliwionych potrzeb powódki.

Korzystając z dobrodziejstwa płynącego z artykułu 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2010 r. nr 90, poz. 594 z późn. zm.) Sąd nie obciążył pozwanego nieuiszczonymi kosztami sądowymi od uwzględnionej części powództwa, które przyjął na rachunek Skarbu Państwa oraz nie obciążył powódki nieuiszczonymi kosztami sądowymi od oddalonej części powództwa, które przyjął na rachunek Skarbu Państwa.

Na podstawie art.100 k.p.c. Sąd zniósł wzajemnie koszty między stronami.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd nadał wyrokowi w punkcie pierwszym rygor natychmiastowej wykonalności.

Apelację od powyższego wyroku wniosły obie strony. Apelacja pozwanego zaskarżyła powyższe orzeczenie w części, tj. w punktach 1. orraz 5. i zarzucając mu:

1/ naruszenie prawa materialnego art. 138 krio przez błędną interpretację i niewłaściwe zastosowanie polegające na błędnym przyjęciu, iż po stronie powódki nastąpiła istotna zmiana uzasadniająca podwyższenie alimentów z kwoty 1000 do 1200 zł.,

2/ naruszenie prawa materialnego art. 133 § 1 krio oraz art. 134 § 2 krio przez niewłaściwe zastosowanie i obciążenie pozwanego obowiązkiem alimentacyjnym w nierównym stopniu do drugiego zobowiązanego z rodziców - matki powódki,

3/ naruszenie prawa procesowego art. 233 kpc przez błędną interpretację zgromadzonych dotychczas dowodów, w następstwie błędne ustalenie usprawiedliwionych potrzeb powódki,

4/ naruszenie prawa procesowego art. 299 kpc w zw. z art. 1134 kpc przez pominięcie dowodu z zeznań stron, w tym pozwanego w drodze pomocy prawnej, pomimo, iż strona pozwana wnosila o przeprowadzenie takiego dowodu a po wyczerpaniu środków dowodowych pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy,

5/ naruszenie art. 102 kpc przez błędne zastosowanie polegające na wzajemnym zniesieniu kosztów pomiędzy stronami.

W konkluzji apelant wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości, zasądzenie na rzecz pozwanego od powódki kosztów postępowania za obie instancje, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Apelacja powódki zaskarżyła powyższe orzeczenie w części tj. w pkt. II. wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 15 lutego 2017 r. w sprawie o sygn. akt: III RC 240/16 i na podstawie art. 368 § 1 pkt. 2 k.p.c. zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła:

1/ naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy tj. art. 227 i 232 k.p.c. poprzez nierozpoznanie przez Sąd I instancji wniosków dowodowych powódki zgłoszonych w pozwie w postaci wniosku o zobowiązanie pracodawcy pozwanego (...) Ltd do przedstawienia wykazu zarobków pozwanego, do zobowiązania pracodawcy żony pozwanego D. K. do przedłożenia zestawienia zarobków, do zwrócenia się do (...) celem wskazania jaki przychód został zadeklarowany przez pozwanego jak również D. K. w 2014, 2015 i 2016 r., jak również do zwrócenia się do Urzędu Skarbowego w P., co doprowadziło do nieustalenia przez Sąd I instancji rzeczywistej sytuacji finansowej pozwanego, uzyskiwanych przez niego dochodów, jak również do nieustalenia jego możliwości zarobkowych,

2/ błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż dochody pozwanego i jego możliwości zarobkowe nie uległy zmianie i polepszeniu, podczas gdy dochody uzyskiwane przez pozwanego zostały ostatni raz faktycznie ustalone w wyroku rozwodowym z 2004 r.,

3/ błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż ugodą sądową z dnia 19 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Wieluniu dokonał ustalenia aktualnej na ten czas sytuacji finansowej pozwanego, jak również kosztów utrzymania małoletniej i jej usprawiedliwionych potrzeb, podczas gdy ugoda ta została zawarta związku z przeprowadzką powódki do J. P., jak również wobec konfliktu, który narastał w związku z toczącymi się postępowaniami sądowymi, zaś kwota ustalonych w niej alimentów nie odzwierciedla ani aktualnych możliwości zarobkowych pozwanego, ani rzeczywistych potrzeb powódki,

4/ naruszenie prawa materialnego tj. art. 135 § 1 krio, poprzez :

- brak ustalenia przez Sąd I instancji rzeczywistych możliwości zarobkowych pozwanego, tzn. ile pozwany rzeczywiście aktualnie zarabia, gdzie pracuje oraz ile mógłby zarabiać zgodnie ze swoim wykształceniem, doświadczeniem zawodowym oraz umiejętnościami,

- nieprawidłową wykładnię pojęcia „usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego” tj. wykładnię dokonaną z pominięciem tego, że zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka powinien być ustalony w ten sposób, aby w razie ich zaspokojenia stopa życiowa dziecka była taka sama jak stopa życiowa rodziców, gdyż poziom i jakość realizacji potrzeb dziecka zależą od możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców, które też wyznaczają poziom ich życia.

5/ naruszenie prawa materialnego tj. art. 135 § 2 krio. poprzez brak ustalenia, iż matka powódki od 2004 r. w całości wykonuje obowiązek alimentacyjny czyniąc osobiste starania na rzecz wychowania powódki.

Na podstawie art. 368 § 1 pkt. 5 k.p.c. wniosła o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. wniosła o pozostawienie sądowi I instancji rozstrzygnięcia o kosztach postępowania odwoławczego.

Z ostrożności procesowej wniosła ewentualnie o:

- zmianę zaskarżonego wyroku w ten sposób, że alimenty od pozwanego od P. K. na rzecz powódki J. K. w kwocie po 1.000,00 złotych miesięcznie podniesie do kwoty 3.000,00 złotych miesięcznie, poczynając od 6 maja 2016 r. z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z należności, płatne powódce J. K.,

- zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Obie apelacje należy uznać za niezasadne. Sprowadzają się one do polemiki z trafnymi ustaleniami Sadu Rejonowego poczynionymi w toku postępowania.

Nie jest trafny zarzut podniesiony w apelacji pozwanego o naruszeniu przez Sąd I instancji przepisu art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną interpretację zgromadzonego materiału dowodowego, jak również zarzut błędu w ustaleniach faktycznych – podniesiony w apelacji powódki. Prawidłowa jest również, dokonana przez Sąd I instancji, ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego.

W ocenie Sądu II instancji w sprawie niniejszej zostało przez Sąd Rejonowy przeprowadzone kierunkowe postępowanie dowodowe w oparciu o przesłanki określone w art. 138 kr.o., a to właśnie w celu ustalenia, czy nastąpiła zmiana stosunków, tj. czy uległa poprawie lub pogorszeniu sytuacja materialna uprawnionej oraz zobowiązanego do płacenia alimentów na tyle, by można było wskazać zakres obowiązku dostarczania i zaspakajania usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej do alimentacji.

Powszechnie wiadomym jest, że potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego do płacenia alimentów ulegają zmianie, tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Zgodnie z art. 138 k.r.i.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie albo zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, bądź istotne zwiększenie lub zmniejszenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowane zmniejszenie lub zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Są to okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu. Podstawą powództwa z art. 138 k.r.i.o. może być tylko późniejsza zmiana stosunków, ale jak podkreślono wcześniej musi ona być istotna. Porównując sytuację z roku 2014 z sytuacją obecną stron, Sąd Rejonowy doszedł do prawidłowych wniosków a mianowicie, że od daty ostatniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego do chwili wniesienia przedmiotowego pozwu upłynęło dwa i pół roku. Sytuacja uprawnionej do alimentacji powódki uległa zmianie, poprzednio była ona uczennicą gimnazjum, a obecnie uzyskała ona pełnoletniość, kontynuuje naukę w szkole średniej. Nie posiada majątku, z którego mogłaby się samodzielnie utrzymać.

Nie uległy również istotnej zmianie, nie pogorszyły się, możliwości zarobkowe zobowiązanego do alimentacji pozwanego, określone wysokością uzyskiwanego przez niego świadczenia z tytułu zatrudnienia.

W myśl przepisu art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Z tego przepisu wynika, że dzieci są uprawnione do równej stopy życiowej z rodzicami do czasu osiągnięcia samodzielności życiowej. Należy w tym miejscu podkreślić, że dziecko ma prawo do równej z rodzicami, ale nie wyższej od nich stopy życiowej. Okoliczność ta została przez Sąd I instancji uwzględniona, a dokonane podwyższenie świadczenia alimentacyjnego uwzględnia zaledwie wskaźniki inflacji i waloryzacji.

Zakres obowiązku alimentacyjnego określony został w art. 135 § 1 krio. Z jednej strony są to usprawiedliwione potrzeby uprawnionego z drugiej zaś możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego. Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy

ustalił, że usprawiedliwione potrzeby powódki, które zaspakajane winny być poprzez obowiązek alimentacyjny pozwanego pozostają na poziomie 1.200,00 złotych miesięcznie.

Dlatego też, mając na względzie powyższe rozważania należało na podstawie art. 385 k.p.c. wniesione apelacje, jako całkowicie bezzasadne oddalić.

O kosztach postępowania orzeczona na podstawie art. 100 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c.